

שינה זוגית משותפת עם חיות מחמד – זוגות ללא ילדים (מאמר 3 בנושא)

ד"ר רחל גילשטרומ (וינברגר), (2022 מ')

petsinfamily@gmail.com

זוגות ללא ילדים שמגדלים חיות מחמד משתייכים לשלושה סוגים:

האחד - זוגות שדוחים את הבאת הילדים, השני – זוגות שבחרים שלא להביא ילדים ובמקומם מגדלים חיות. תופעה זו הולכת וגדלה בהיקפה במיוחד בארה"ב. השלישי – זוגות שאינם מסוגלים להביא ילדים (Laurent-Simpson, 2017; 2017a; 2021: Volsche, 2018).

בקרב זוגות אלה – בהשוואה לזוגות עם ילדים – מתפתחת זהות הורית מחייבת כלפי חיית המחמד שהופכת במידה רבה לילד (Laurent-Simpson, 2017; 2017a; 2021; Volsche, 2018).

שינה זוגית עם חיית המחמד שכיחה יותר בקרב זוגות אלה (וגם בקרב הורים שילדיהם בגרו ועזבו).

ההתייחסות לשינה עם חיות המחמד עבור זוגות אלה היא משמעותית ועמוקה במיוחד. בדומה לציפיות התרבותיות המופנמות בקרב הורים להקריב את שנתם כדי לדאוג ולטפל בילדיהם הצעירים גם בלילות, גם זוגות אלה רואים באופן טבעי, כחלק ממחויבותם ההורית, את הצורך לקום בלילות ולטפל בגורים שמתקשים לישון.

הם מקריבים ברצון את שנתם – לעתים בתורנות הורית, ממש כהורים לילדים – ודואגים ומטפלים ככל שיידרש – לעתים שעות – כדי להרדים את החיות (Laurent-Simpson, 2017; 2021).

הדוגמאות הבאות ממחישות:

בת הזוג מתארת לילות ללא שינה כשהיא מלמדת את צ'אנס (גור שנאוצר מעורב) להירדם: "אנחנו, במידה רבה כמו זוגות שזה עתה הביאו תינוק, ומקיימים (תורנויות של) לילות לסירוגין, עשינו כך איתו. היו פעמים שבהן בן זוגי לא הצליח להרדים את צ'אנס. הוא ניסה כל דבר... אבל הוא עדיין לא הצליח להירדם. אני נהגתי לקחת אותו לספה בסלון. הייתי יושבת בקצה הספה והוא שכב בתוכה והייתי פשוט מעסה את ביטנו עד שהוא נרדם. וזה עבד! (Laurent-Simpson, 2017a, P.623).

בדוגמה הבאה, מתארת המרואיינת את תקופת החיים הראשונה של הגור (האסקי/רועים מעורב) שחשש להיות בתוך הבית: "לילה אחד" – כך היא מספרת – אמרה לו: "ג'ק, בבית הזה תינוקות לא ישנים בחוץ, אתה צריך להיכנס לתוך הבית והוא כשכש בזנבו הקטן וטיפס לתוך ידי. לערך 3 החודשים הראשונים, הייתי פשוט צריכה לנדנד אותו בלילות. כך הוא היה נרגע ונרדם. יכולתי לעמוד בחדר השינה שלנו, כמו עם ילד אנושי, והייתי מנדנדת אותו ומלטפת אותו עד שהוא נרגע ונרדם ואז יכולתי לשים אותו במיטתו הקטנה ואז הוא ישן כל הלילה" (Laurent-Simpson, 2017a, P.623). עבור בני הזוג, גור זה היה הילד-חיה הרביעי!(שם).

זהו פן נוסף של שינה זוגית עם חיות, כשבני הזוג מוותרים על שנתם ופועלים ביחד גם בלילות, כהורים, עבור החיות שישנות לצידם או איתם.

השינה המשותפת עם החיות מציגה אתגר מעניין במיוחד עבור זוגות שמתכננים להביא ילדים בהמשך חייהם המשותפים. על כך במאמר הבא.

מקורות

Laurent-Simpson, A. (2017a). Considering alternate sources of role identity: Childless parents and their animal "kids". *Sociological Forum* 32(3), 610-634.

Laurent-Simpson, A. (2017). "They make me not wanna have a child": Effects of companion animals on fertility intentions of the childfree. *Sociological Inquiry*, 87(4), 586-607..

Laurent-Simpson, A. (2021). Just like family: How companion animals joined the household. NYU Press.

Volsche, S. (2018). Understanding cross-species parenting: a case for pets as children. In: L.R. Kogan & C. Blazina (Eds.), *Clinician's Guide to Treating Companion Animal Issues* (pp. 129-141). Academic Press.